

Передплата

«РУСЛАНА» вилосить:
в Австрії:

за цілий рік . . . 20 кор.
в пів року . . . 10 кор.
за чверть року . . . 5 кор.
за місяць . . . 1-70 кор.

За границю:

цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків

Посилковне число по 10 сот.

РУСЛАНА

«Вареш ми очі і душу ми зиреш: а не возьмеш млости і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня
крім неділь і руских свят
о 6^{1/2} год. пополудня.

Реданція, адміністрація і
експедиція «Руслана» під
ч. 1. пл. Дембровского (Хорун-
щиня). Експедиція місцева
в Агенції Соколовского в
пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише
напередіє застережена.—
Рекламації неопечатаніє
вільні від порта. — Оголо-
шеня звичайні приймають
ся по ціні 20 с. від стріч-
ки, а в «Надісланім» 40 с.
від стрічки. Подяки і при-
ватні донесеня по 30 сот.
від стрічки.

Губернатор Австро-угор. банку др. Л. Бі- ліньский про польско-руські відносини і роз- в'язку національного питання.

(+) Минувшій неділі б. міністер
скарбу, губернатор Австро-угор. банку
виголосив в Р я ш е в і кандидатську про-
мову перед виборцями, в котрій між ин-
шими доторкнув ся польско-руських від-
носин, а крім того висловив свої погля-
ди про розв'язку національних питань.
Бесідник займав свого часу в посоль-
ській палаті (тепер є членом палати вель-
мож) провідне становище в польськім ко-
лі і встоював усе за переведенем поро-
зуміння поміж Поляками і Русинами і то-
ді навіть виробив начерк язиково-
го з а к о н а, в котрім признав нале-
жні рускому народови права. Одначе
польске коло (а особливо пок. Яворский
і Козловский) супротивили ся внесеню
того начерка в посольській палаті і тим
способом справа пішла ad acta. Можна
сподівати ся, що автор сего начерку
війде знов до посольської палати, з котрої
єго противники вислали єго до палати
вельмож, а що національне питання ви-
рине зараз в початках на парламентар-
ній видівні, може др. Біліньский знов
підняти сю справу наново. Тимто цікаво
буде пізнати єго погляди висловлені пе-
ред ряшівськими виборцями про сі пи-
тання.

Др. Біліньский зазначив, що поль-
ске коло зараз по уконституованю буде
приневолене заняти ся передовсім в з а-
є м и н а м и між Поляками а
Р у с и н а м и.

Бесідник згадав з жалем про роз-
повсюджене в європейскім особливо
дзєвникарстві і в німецкім парламенті
невірних представлень про поступоване
Поляків з Русинами, чим польскому на-
родови відобрано майже всякі сим-
патії.

Проти того польске коло буде при-
неволене обдумати способи, щоби перед
Європою представити, що руска мова
має свободу в школі і науці релігії, в
розправах соймових і урядовій перепис-
ці, та що сойм галицький пособляє
грішми культурним змаганям Русинів.

Замітимо на се, що найбільш все-
польске дзєвникарство, котре впровадило
в Галичині добу тероризму, найбільш
причинило ся до тих відзвівів, які поя-
влялися по європейских а особливо по
німецких дзєвниках, а хоч в дечім там

перебрано мірку, о всеж таки багато
жалоб з руского боку має своє оправда-
не і сего не заперечить навіть др. Бі-
ліньский. Вжеж в 1903 р. вийшла з
польского боку об'ємиста брошура у
Львові «Zur polnisch-ruthenischen Frage»,
котра мала метою перед сьвітлом шир-
шим представити, що Русинам не діє ся
ніяка кривда, алеж на се появилася з
руского боку під таким самим заголов-
ком брошура, в котрій зовсім предмето-
во і числами виказано, що рускі дома-
ганя і потреби не цаходять в тій мірі
пособлюваня властей і сойму, як би сего
вимагала чисельність руского народа
і єго культурний розвиток. Отже коли
польске коло хоче забрати ся до пред-
ставленя тих відносин і взаємин перед
Європою, повинно взяти під зрілу роз-
вагу і те представлене з руского боку в
згаданій брошурі.

Бесідник заявив ся в дальшій про-
мові проти поділу Галичини, але висло-
вив погляд, що так дальше не може бу-
ти, щоби дві народности, котрі жили по-
біч себе 600 літ, вели таку завзяту бор-
бу. Польске коло повинно отже глядіти
способу, щоби уможливити спільне по-
ступоване обох репрезентаций в держа-
вній раді в інтересі краю і з огляду на
положене наших братів закордонних.

Задачею нової посольської палати
буде по думці д-ра Біліньского, утворити
парляментарну більшість, а позаяк в
Австрії є більше національні як полі-
тичні сторонництва, отже та більшість —
буде приневолена забрати ся до роз-
в'язки національних питань і без заміру
майоризованя довести дорогою загал-
ного примиреня поміж народностями до
полагоди національного спору. Се була би
майже сьвітово історична задача, а по до-
вершеню єї могла би державна рада при-
ступити до конституційних, політичних,
суспільних і економічних реформ.

Нема сумніву, що полагода польско-
русого спору розв'язала би руки гали-
цьким послам, улекшила би незвичайно
задачу в державній раді, скріпила би їх
становище супроти інших парламентар-
них сторонництв і правительства. Одначе
переведенє сеї полагоди є вельми тру-
дне. Передовсім польске коло повинно
позбути ся сего погляду, що руский на-
рід є молодшим братом, менше вартним
і недорослим до культури і рівноправно-
сти і що задля того треба все мати над
ним певного рода курателю. Дальше
треба би направити богато заподіяних
останніми часами похибок, винагородити

рускому народови не одну заподіяну
кривду (досить вказати на виборчу ре-
форму так переведену, що навіть мнимо
признаних Русинам 28 мандатів можуть
они понасти в нерускі руки, досить зга-
дати про університетську справу, виборчу
реформу до сойму ітд. ітд.). Чи др. Бі-
ліньский найде прихильніше успосібле-
не для подібних питань в новім колі,
як свого часу для свого начерку язико-
вого закона, можемо бодай сумнівати
ся. Всеж таки є се знаменна річ, що
др. Біліньский прилюдно вказав на по-
требу мирної полагоди межинародних
взаємин між Поляками а Русинами.

Коли в старій державній раді точи-
ла ся справа виборчої реформи, заявив
ся гр. В. Дідушицкий за наци-
ональним катастром в Галичині,
але побив єго Козловский. Чи др. Білінь-
ский буде тепер щасливий, побачимо.

Ювілей угорского короля.

Цісар Франц Йосиф, який вже 9 літ
тому обходив 50-літний ювілей вступленя
на австрійский престол, буде сего року
сьвяткувати 40-літню річницю своєї коро-
нації на угорского короля. Сей ювілей
припадає на день 8. червня с. р., а за-
разом він означає і відновлене угорської
конституції. З сего приводу роблять ся
великі приготования на Угорщині, осо-
бливо в Будапешті, щоби день сего по-
двійного історичного сьвята звеличати як
найсьвітлійше.

Як довідує ся Pester Lloyd, прави-
тельственні круги мають намір вибити
з сего приводу нові гроші, іменно всі
роди обігового гроша коронованої валюти,
які емблемами і датою будуть відріж-
няти ся від інших. Очевидно тут крім
ювілейної пам'ятки містить ся ще і ин-
ша гадка: підготовлене будучого розділу
австро-угорської монетарної системи. Та-
кож в напрямі добродійних фондаций
мають оснувати ся величні ювілейні за-
веденя, а передовсім має стати в Бу-
дапешті шпиталь на 250 хорих робітни-
ків. Цісар мав рішити ся побудувати цер-
ков в Білоцерквах (Weisskirchen) з влас-
них средств. Ся церков стояла недалеко
давньої Буди, а побудував єї був ще ко-
роль Стефан над могилою Арпада. Перед
церквою має покласти ся пам'ятник цісаря
Франц Йосифа.

Оноді побували у Відни угорські мі-
ністри Андраші і Ціхи, а відтак і пре-
зидент міністрів др. Векерле, який окрім

авдієнції у цїсаря, зложив візити австрійському президентови міністрів бар. Бекови, міністри заграничних справ бар. Ерентальови і міністри фінансів др. Коритовському. Сїй подорожи угорських міністрів і їх конференціям з австрійськими не приписують иншого, більшого політичного значіння, як тільки обговоренє kwestий будучого святкованя угорського ювілею. І після того угорська праса могла оголосити з радістю, що місяць червень, отже ювілейний місяць угорський король переведе в ділости на Угорщині.

Соціалісти против соціалістів.

Могло здавати ся, що коли у Франції прийдуть самі соціалісти до керми держави, то тоді покажуть світові в практиці се, що деінде голосять в теорії. Але з того нема ні слїду. Крім сумної слави скасованя монастирів і секвестрації церковних маєтків — до чого не треба аж соціалістів, бо се потрапив ще перед сто роками абсолютист, цїсар Йосиф II. — всьо решта у Франції остало по давньому, хиба, що пересвідчено ся, що справді лекше богато є критикувати, чим радити і що теоретизувати можна тільки доти, доки не прийде ся самому приложити руки до здійсненя невиконального проблему.

По кількатижневих парламентарних феріях, підняв французский парламент свою діяльність, а зараз на початку засіданя президент Брісом відчитав довгу листу інтерпеляцій, які свідчать про велике напруженє політичної ситуації. Іменно енергїчні зарядженя правительства против діяльности Загального союзу робітників і против синдикальних агітацій державних урядників і учителів, обрушили соціалістичні круги і станемо тепер свідками борби соціалістів против соціалістів. Ого соціаліст Блянк інтерпелює задля заряджень правительства против учительських синдикатів, пос. Буйсон в справі покривджених почтових підурядників, пос. Велянт закидує правительству нарушенє закона супротив синдикатских прав робітників і державних урядників, радикальний соціаліст Стег інтерпелює про диспозиції, якими державні урядники мають бути боронені перед самоволею правительства (!), провідник соціалістів Журє про соціальну політику кабінету і єго становище супротив синдикатів, соціалісти Алеман і Вільм в справі арештованих антимілітаристів, яких агітації називають інтерпелянти простими переступами в сфері поглядів. До сих прямих інтерпеляцій, прилучили ся ще носередні інтерпеляції націоналістів Готіфа і Дешанеля про загальну і синдикальну політику правительства.

По відчитаню сеї листи, президент міністрів Клемєнсо заявив, що не противить ся, щоби сейчас отворено дебатувати над піднесеними в інтерпеляціях kwestіями. Зараз перший бесідник, соціаліст Блянк, попри свої инші виводи, противставив міністерські акти против синдикатского руху тому становиску, яке

занимали соціалістичні і радикально-соціалістичні міністри, заким прийшли до керми держави. Інакше обходжено ся з Робітничою біржою і Загальним робітничим союзом, коли они недавно тому обороняли республіку в часі кризи, — говорив бесідник — а тепер переслідують єї, бо вже єї не потребують. Пан Бріанд сам заявив перед кількома літами, що в потрібі він готовий з ризиком і джаганом станути перед виборчою урною. Міністер Бріанд протестує против підсуданя єму такої відірваної фрази, бо він говори тільки про легальну революцію в противстваню до насилля, яке він осуджує. Однак пос. Блянк закидує єму дальше: Пан Бріанд говорив тоді як соціаліст, а тепер як міністер! Міністер Бріанд: я єще і тепер є завжди соціалістом, але не анархістом!

Инший бесідник, соціаліст Пулен назвав політику кабінету Клемєнсо деструктивною та заявляє з огляду на єго давнїшу політичну діяльність: Коли хто через ціле своє жите працював джаганом при демоляції, не стане по шістьдесятім році мулярем! (гучна веселість!)

Тим способом соціалісти самі осудили свою негативну роботу і неспосібність до правління, — а певно що і дальша дебата принесе цікаві подробиці.

Просимо відновити передплату.

Новинки

— **Календар.** В суботу: руско-кат.: Максима, Ясона; римо-кат.: Мамерта. — В неділю: руско-кат.: Мелені; римо-кат.: Панкратія.

— **Загальні збори „Дністра“** вибрали заступниками членів Надзираючої Ради: о. Євгенія Гузара, Петра Огововского, Костя Паньковського, д-ра Кирила Студиньского, Володимира Шухевича. До ревізійної комісії стали вибрані: Юліян Січинський, Омелян Куницький і Микола Мельник, а заступником: Микола Заячківський.

При останній точці дневного порядку: інтерпеляції членів, забирало голос кількох присутних. Один з них домагав ся підвижки для агентів провізії з 8 на 10%. У відповіді дир. Кулачковский зазначив, що Тов-о оплачує крім 8% порторія. На заміт що до обнижуваня в дирекції вартости принятих до забезпеченя будинків, відповів др. Кулачковский, що се діє ся виїмково там, де бувають часті огні. В справі засуспендованих двох урядників „Дністра“ пп. Яремкевича і Курдидика заінтерпелював о. В., а др. Охримович, який переводив дисциплінарку, відповів, що та справа формально не належить до загальних зборів і пропорований вибір комісії нарушив би статут. Вправді дирекція видала вже свій засуд, однак він стане правосильним доперва після затвердження Надзираючої Ради. Коли підносять ся голоси, щоби справу полагодити угодово, то іменем дирекції бесідник заявляє, що колиб згадані урядники дали сатисфакцію зобидженій дирекції і товаришам-урядникам, то дирекція готова і тепер увіжати справу полагодженою, так як і підчас дисциплінарки бесідник прямо понижав ся аж до просьб, щоби полагодити справу угодово. Однак засуспендовані урядники тревали в своїм упорі який має хиба на ціли одну мету: лавалити дирекцію і дирекція сама не витягнула би иншої консекуенції з того факту, колиб не

змогла дати сатисфакції тим урядникам, які не хотіли прилучати ся до ворогованя против неї і мусіла сама понизити ся єї против нарушуваних свої урядові обовязки і карність урядників.

На заміт, чому склад дисциплінарної комісії не був згідний з приписом статуту, відповів др. Охримович, що в сїм випадку, де ціле урядниче тіло поділило ся було на два ворожі табори, не можна було зміж урядників дібрати неутрального члена комісії, тим більше, що розходило ся тут о двох з найвисших урядників; але також і з членів дирекції не приняв ніхто уділу в дисциплінарнім слідстві, а поручено єго др. Охримовичови, який свіжо вступив до інституції, отже не був упереджений ані на одну, ані на другу сторону, ані в нічим не заангажований супротив цілої афери. Тут зазначив голова зборів презид. Кузьма, що перегяганю справи винні самі обжаловані, бо доперва в послїднім дни перед засіданєм Надзираючої Ради подають свої внески і заміти, так, що для їх розсліженя треба справу відкладати завсїгди до другого засіданя. — На сїм справа стала полагодженя, а піднести належить з дискусії єще гарну промову посла Гурика, який остерігав, що так, як в господарстві мусить бути голова і тій голові мусить повинувати ся прислуга, щоби був лад і х сен з роботи, так небезпечно було би підривати авторитет управи такого скомплікованого господарства, як „Дністер“. Взагалі збори віднесли ся з великою резервою до засуспендованих урядників, з приводу яких посипало ся було стілько клевет на нашу найбільшу економічну інституцію в своїх та по чужих часописях, а цілим трактованєм тої афери виявили як найбільше довіре і признанє для поведеня дирекції.

По кількох ще дрібнїйшої ваги інтерпеляціях, коли ніхто не записував ся до голозу, президент Кузьма замкнув збори, заповідаючи, що по полудни будуть в тій самій салі заг збори кредитового тов а „Дністер“.

О 5 год. по полудни отворив президент Гр. Кузьма загальні збори „Дністра“ кредитового тов-а, ствердивши достаточний комплект членів і запросив на секретаря зборів д-ра Копача. Відчитаний д-ром Федаком протокол з попередних загальних зборів прийнято без поправок. Від читаня річного звіту увільнено дирекцію, а на внесене п. Мельника, члена ревізійної комісії, збори прийняли звіт Дирекції і Надзираючої Ради і замкнув рахунків за X рік адмін. та уділили абсолюторію Дирекції. З черги др. Федак відчитав предлогу Надзираючої Ради що до розділу чистого зиску в квоті 18.847-16 К, а загальні збори прийняли ту предлогу. Чистий зиск поділено в отсей спосіб: До резервового фонду призначено 3.500 К, на 6% дивденду для членів 9.968-14 К, на публичні ціли 4.000 К, а 1.378-93 К перенесено на слідчий рік. Коли потім ніхто з присутних не забрав голосу, презид. Кузьма замкнув збори, дякуючи присутним за участь.

— **Аматорска зрива у Львові.** Завтрїшньої суботи відиграють діти обох руских захоронок в салі дяківської бурси при ул. Петра Скарги у Львові сценічний образок „Вінець на могилу Тараса Шевченка“. Початок о год. 3. по пол. Опісля відбудеть ся для дітей свяченє. На се діточє свято запрошуєть львівську громаду. Добровільні датки приймає ся з подякою, а жертволюбиві пані просить ся, щоби тіста для дітей зволили надіслати під адресою: „Захоронка“, Бесїда, Ринок ч. 10. — *Виділ.*

— **Руский язик урядовий** ухвалили завести у себе дальше отсі громади: Дудинь, Немяч і Попівці (пов. Броди 29), Ганівці, Деменка лісна, Деменка наддністрянська, Лівчиці, Покривці, Рогівно і Туради (пов. Жидачів 32), Заставче к. Завалова, Маркова і Рудники (пов. Підгайці 32), Рожнів (пов. Снятин 25), Прилуки (пов. Сянок 39), Могильниця (пов. Терєбовля 14), Поруденко, Порудно і Придбичі (пов. Яворів 23). Разом доси 1424 громад.

— **Передвиборчий рух.** В міських округах:

в Тернополі виставлено кандидатуру о. Володимира Громницького, місцевого руского пароха, а в Станіславозі д-ра Володимира Яновича, місцевого лікаря.

— **Львівський „Сокил“** уряджує для своїх членів і їх родин спільне святчене в Томишу неділю дня 12. с. м. о. б. год. по полудні у власній салі гімнастичній при ул. Рускій ч. 20. Потім товариські забави при фортеп'яні. Листа отворена до 10. год. в неділю. Вписувати ся можна вечером між 7. а 9. год., а в неділю від 8. год. рано в Товаристві. Білети по 1 К.

— **Іменованя і перенесеня.** Міністер просвіти переніс: Івана Лешегу, окружного шкільного інспектора в Коломиї на посаду другого інспектора для львівського замського округу; Антона Левачовського, окружного шкільного інспектора в Снятині до Коломиї; Юліана Лісковича, окружного шкільного інспектора в Сокалі до Ліска; Мечисл. Поповича, окр. шкільного інспектора в Ліску до Снятина; — іменував: Кароля Штоля учителем музики в мужескій учит. семінарії в Тарнові; Франца Коньоза, заступника учителя музики в учит. семінарії в Заліщиках, учителем музики в тімже заведеню; Володисл. Шибяка учителем музики в семінарії в Коросні і Адама Чербака провізоричним учителем музики в мужескій учит. семінарії в Ст. Санчи. — Краєва рада шкільна іменовала заступниками учителів Ів. Стоклосоу в польській гімназії в Перемишлі, Мих. Балакіма в рускій гімназії в Перемишлі і Стан. Пйот.овича в гімназії в Самборі.

— **Віста з російської України.** З трудової групи, через незгоду, що виникла в групі з приводу питання про бюджет на армію, виступили подільські посла: Гриневич, Дубоніс, Соловей, Дедурик, Зубченко і Наумчак. — З наказу полтавського губернатора запечатано на 7 день друкарню Шіндлера. Друкарню замкнено за те, що она друкувала „Рідний Край“. Замкчене друкарні — се вже друга пересторога „Рідному Краєви“. — З часописи „Наша Дума“, що мала виходити в Петербурзі для інформації України про діяльність українських депутатів в думі, знято заборону.

— **Огні.** Наслала горяча пора, коли о пожар дуже легко. Ось доносять нам з Камінецьчини про пожар, який вибух в містечку Виткові новім для 8. мая с. р. в само полудне. Згоріли 2 доми жидівські. Завялось по причині необережности ключе у поворожника жида. До зльокалізованя огню причинились дуже члени „Сокола“ в Виткові старім; побачивши пожежу, покинули моторні Соколи пильну роботу в поли і від проводом свого начальника, д-га Василя Пахолоюка, поспішили в одну мить на місце, де горіло, і скорим а умілим ратунком wraz з місцевою добровільною сторожею **пожарною спинили** в протягу години огонь. З причини посухи тай парного дня грозило велике небезпеченство сусіднім міщанським хатам і скінчилось однак тільки на страху. При тій нагоді — пише дальше наш дописуватель — звертаємо увагу Хв. Зверхности громадскої в Виткові старім, що би з ухвалених і в бюджет вставлених ще перед 2 роками 90 К справлено найконечніші прибори до ратованя, як душениці, гаки, топірці і т. д. Доси має товариство „Сокил“ 6 коновок на воду тай 3 трубочки сигналові, з чим, як се кождий признасть, годі успішно вести ратункову акцію!

— **Френвенция на львівськім університаті** в зимовім півроці 1906-7 вносила 3,582 з монархіі, а 230 з інших держав. На богословськім виділі було зачислених слухачів: звичайних 422, надзвичайних 34, разом 456; на правничім виділі: звичайних 1.851, надзвичайних 37, разом 1.888; на лікарськім виділі: звичайних 181, студенток 25, надзвичайних студентів 12, разом 218; на філософичнім виділі: звичайних 680, студенток 68, надзвичайних студентів 65, надзвичайних студенток 139, студентів фірмації 22, студенток фірмації 2, госпітанток 34, разом 1.020.

— **Опір Угорщини.** Die Zeit доносить, що військовий заряд, як звісно, хотів підвишити плату офіцерів і завести 35 літний час служби, але виконане того провекту стрітило ся з опором малярского правительства. Реформа була намірена на початок 1908 р., а предлога мала прийти перед сегорічні делегації. Угорське правительство заявило однак, що з огляду на краєві фінанси не може згодити ся на висші видатки. Головною причиною відмови є імовірно та обставина, що по поліпшеню долі офіцерів треба би піднести платню урядників на Угорщині, а на се не стати Малярів. Здає ся також, що угорське правительство торгує ся й тому, щоби дістати які концесії національні в армії.

— **Батько не має права присилувати своєї доньки іти замуж.** Найвисший судовий трибунал у Відні рішив в сій справі, як слідує: Марія Н., жена державного слуги з Бауцен, виточила процес своему чоловікови о неуваженне супружя. Її чоловік познакомив ся з нею на улиці, як она мала 19 літ. Батько присилував її віддатись за него. Повінчана пара поїхала до Солиногорода і там пропала молода. Батько привів її до чоловіка знова, але она знова утікла і не жила зовсім зі своїм чоловіком. На жадане чоловіка порішив суд, що супруги мають судово розійти ся; жалобу чоловіка на неуваженне супружя суд відкинув у всіх інстанціях. По сім внесла жінка жалобу на неуваженне супружя і мотивувала її тим, що її батько кулаками і стусанами а дальше блатом, голодом і погрозою, що її віддасть до дому поправи, присилував вийти замуж. В процесі доведено, що молода любила бгати за хлопцями і що она зовсім не хотіла іти за свого чоловіка, за що її батько немилосердно катував. Однак краєвий суд відкинув її жалобу, мотивуючи се тим, що батько вправді вплинув на свою неморально ведучу ся доньку через фізичне і моральне присилуванне, але лише на се, щоби заосмотрити її і щоби покласти границі її неморальному поведеню. Дятого таке присилуванне треба було уважати яко оправдавий вплив батьківскої власти. Висший суд краєвий орік на відклик позовниці, що супруже уважає ся за неважне. Висший суд краєвий був тої гадки, що батько після австрійского права не може із жадної причини присилувати доньку до відданя та що нема ніякого оправданого силуваня до супружя, а при тих обставинах боязнє молодой перед домом поправи була цілком оправдана. Оборонець стану супружого др. Елвр відкликав ся до найвисшого трибуналу судового, а сей прихилив ся до гадки висшого суду краєвого, узнав супруже неважним і наказав змазати се супруже у книзі вінчань.

— **Конкурс.** Товариство «Вакаційних осель» у Львові прийме в сім році на оселю в Милованю 40 дівчат на час вакації. — Поданя належить вносити до кінця мая 1907 на руки секретаря С. Герусіньского до школи ім. М. Шашкевича або ул. Арсенальска ч. 6. від год. 1—2. В поданю треба подати стан мастковий родичів або опікунів, число дітей дома і долучити послідне свідочтво шкільне. Поданє має бути підписане через Дирекцію школи, що петентка учаєє правильно до школи, учить ся пильно і добре заховує ся. Удержане на оселі для бідних є безплатне. Товариство прийме також дівчата богатших родичів за оплатою 30 К за весь час. Всі оселянки платять на кошти подорожя по 5 К. Оселянки мусять піддати ся опієля оглядином лікарським. Від Виділу Тов. Вакаційний Осель. У Львові дня 10. мая 1906. — *О. Бачинська* председателька. *С. Герусіньский* секретар.

Посмертні оповістки.

— **Іван Шостаковский,** основатель і директор «Міщанської Каси» в Скалі над Збручом, упокоїв ся дня 1. с. м. В. в. п.!

— **Евгенія Діоніза Кисілевска,** 15-літня

дочка учителя в Хлбичині пільнім, упокоїла ся дня 23. цвітня. В. і. п.!

Телеграми

з дня 10. мая 1907.

Прага: Вчера було ту віче жєнщин в справі виборчого права для жєнок. На вічу почали бити ся соціялістки з націоналістками так, що поліція розвязала віче і арештувала 6 жєнщин.

Букарешт. Вчера зібрала ся ромунська палата послів на надзвичайну сєсію. Президент кабінету Стурца відчитав королівське письмо, в яким зазначено, що з огляду на сучасні відносини король уважав за відповідне скликати палату в цілі повідомленя єї про розвязанє.

Урядовий дневник оповістив речинець виборів на 20. мая, а скликанє обох палат на надзвичайну сєсію на день 7. ст. ст. червня с. р.

Львівський „Сокил“ в 1906 р.

(Дальше).

Пожарна комісія.

Щаслива думка Старшини з 1902 р., аби оперти сокильську організацію на здорових підвалинах широких мас сільского народа, нині вже вінчаєсь знатними успіхами. Поверх 300 пожарних філій з околє 15.000 членів на цілім просторі галицької Руси України се цінний добуток на ниві народної організації.

Зі зростом числа філій поширив ся круг праці в пожарній комісії, якої задачею є поладжувати всі справи пожарництва. Коли протокол в 1903 р. обнимав 306 позицій, в 1904 — 547, в 1905 — 700 позицій, то в 1906 р. виказує 1054 поладжених писем в справі пожарництва.

Комісія відбула 7 засідань. З ухвал комісії, затверджених Старшиною, важайші отсі: 1) Побудовано коштом околє 90 К шопу при дяківці на ґрунті Ексц. Митрополита ґр. Шептицького на поміщенє 4-колесової сикавки власности Товариства. 2) Намальовано в краєках грамоту для членів пож. філій (невидану доси задля недостатку фондів). 3) Напечатано: «Рідові вирави. Ч. I. Мунштра» уложено д. Н. Сіяком (в 3.500 прим.), «Пісню пожарних Соколів» (в 1.500 прим.) і децо инше, як квестіонарі та обіжники. 4) Устроєно дня 25. лютого відділ відоручників пож. філій з львівского округу при участі 32 філій, заступлених 84 делегатами. 5) Порішено справу пожарної в. ші сокильскої і замовлено в фабриці шеломи і деякі инші части пож. узброєня, відмінні від доси уживаних в краю. 6) Ухвалено завязувати кінні відділи передовсім при підльвівських пожарних філіях.

Товариство удержувало через комісію зносини зі «Związek om ochotniczych straży pożarnych» у Львові висилаючи на засіданя спільної «Краєвої комісії для пожарних справ» своїх відпоручників, якими були дд. др. К. Левицкий, М. Сіяк і А. Алиськевич.

Між перепискою з пож. філіями комісія виготовила три відклики до Намісництва в справі незатвердження староствами реґуляміну відзнак. Посередничено також при кушні громадами і філіями всяких пожарних приборів і прапорів (до яких доставець дав виготовити реґулямін).

Бібліотека пожарна числить 45 книжок, а від Związk-u och. str. роž одержувано даром Przewodnik požarniczy.

Число пожарних філій зростало в 1906 р. нормально.

Першу пожарну філію на статуті нашого Товариства заложено в Скнилові (пов. Львів) дня 23. вересня 1902. В тім самім році повстало разом 5 пож. філій. В 1903 р. заложено 69 пож. філій, в 1904 — 100, в 1905 — 72. Загалом по конець 1905 р. заложено 242 пожарних філій по селах. В 1906 р. прибуло 76 нових пожарних філій. Головним агітатором за закладанєм нових філій були, на жаль, переважно часті пожари, хоч до живійшого руху між філіями причинила ся сильніша проява народного життя.

В 1906 р. заложено пожарні філії в отсіх місцевостях: в січні: 1. Різдяни (повіт Терєбовля), 2. Чижикив (Львів), 3. Буськ і 4. Стриганка (Камінка), 5. Попівці і 6. Кошилиці (Заліщики), 7. Жужель (Сокаль), 8. Вишнівчик (Підгайці), 9. Олеша (Товмач), 10. Семигинів (Стрий), 11. Брилиць церковні і 12. Під-

городище (Бірка), 13. Куровичі (Перемишляни), 14. Бірка, 15. Вікняни (Товмач); в лютому: 16. Любінці (Стрий); в березні: 17. Сапогів (Борщів), 18. Лагодів і 19. Жидовичі (Перемишляни), 20. Бурдяківці (Борщів), 21. Воронів (Городок), 22. Погорильці (Перемишляни), 23. Залесці (Бірка), 24. Цемів (Гусятин), 25. Милівці (Заліщики), 26. Незвиска (Городенка); в квітні: 27. Кошляки (Збараж), 28. Жорніська (Городок), 29. Лучинці (Рогатин), 30. Дришів (Підгайці); в травні: 31. Увисла (Гусятин), 32. Улашківці (Чортків), 33. Цішки (Золочів), 34. Заболотівка і 35. Шулганівка (Чортків), 36. Кулачківці (Коломия), 37. Шумляни (Підгайці), 38. Річиця (Рава р.); в червні: 39. Юськовичі (Золочів), 40. Товсте (Скалат), 41. Ляшки горішні і 42. Л. долішні (Бірка), 43. Розвадів (Жидачів), 44. Поморяни (Зборів), 45. Рудники (Підгайці), 46. Княже (Золочів), 47. Поршна (Львів), 48. Паушівка (Чортків), 49. Залуче н. Пр. (Коломия), 50. Ямниця (Станиславів); в липні: 51. Тлусте (Скалат), 52. Боків (Підгайці), 53. Яблонів (Рогатин), 54. Солова (Перемишляни); в серпні: 55. Володж (Береїв), 56. Торске (Заліщики), 57. Верхня і 58. Томашівці (Калуш); в вересні: 59. Олексичі, 60. Синевідско нижче, 61. Лястичі і 62. Корчин шляхоцький (Стрий), 63. Рошнів (Товмач), 64. Перемишлів (Сокаль), 65. Голянь (Калуш); в жовтні: 66. Піски (Броди), 67. Малехів (Жидачів), 68. Озеряни (Борщів), в листопаді: 69. Носів і 70. Славутин (Підгайці), 71. Олесько і 72. Хватів (Золочів), 73. Перемишляни, 74. Черноконецка Воля (Гусятин); в грудні: 75. Краковець (Яворів), 76. Нинів долішній (Долина).

По повітам представляє ся число пож. філій ось як:

	залож.	разом
	в 1906.	
Бережани	—	4
Березів	1	— 1
Бірка	6	— 14
Борщів	3	— 6
Броди	1	— 2
Бучач	—	8
Городенка	1	— 1
Городок	2	— 7
Гусятин	3	— 20
Долина	1	— 6
Дрогобич	—	6
Жидачів	2	— 6
Жовква	—	3
Заліщики	5	— 5
Збараж	1	— 2
Зборів	1	— 3
Золочів	5	— 13
Калуш	3	— 6
Камінка стр.	2	— 11
Коломия	2	— 2
Ланьцут	—	1
Львів	2	— 33
Мостиска	—	1
Надвірна	—	1
Перемишль	—	2
Перемишляни	6	— 8
Підгайці	7	— 13
Рава руска	1	— 5
Рогатин	2	— 23
Рудки	—	3
Самбір	1	— 4
Скалат	1	— 2
Сокаль	2	— 5
Станиславів	1	— 13
Ст. Самбір	—	1
Стрий	6	— 34
Сянок	—	1
Теребовля	1	— 6
Тернопіль	—	5
Товмач	3	— 15
Чеснів	—	1
Чортків	4	— 9
Яворів	1	— 1
Ярослав	—	1
Разом	76	— 318

З поміж тих 318 філій одну добровільно розв'язано (Підярків), а дві (Чижиків і Гаї) засистувало старство за мнимо їх участь в політичній агітації. З інших філій неодна заснітила ся, але також цемало по довгій безчинності пробудило ся до життя. Переважна часть філій розвиває ся добре, а многи, що мають рухливих місцевих організаторів, здобувши постійні запомоги від своїх громад та повітових відділів, держать ся в повнім розвитку.

Розіслані квестионарі з діяльності в 1906. р. звернуло 143 філій. Кілька дат зачерпнених з виповнених квестионарів покаже, на яким степені стоїть сокілська пожарна організація. Число членів в тих 143 філіях виносить загалом 8.421, а між ними є: 6.959 дійсних, 491 спмагаючих мужчин, 276 слом. женщин, 594 основателів і 101 почетних. Готівки ма-

ють разом 5.553 К 23 с. Вартість власного інвентаря тих 143 філій стоїть 10.639 К 12 с. Власні доми мають філії в Денисові, Бабухові і Олеші, надто 9 власних пожарень і 5 вартівень. Ті філії мають до розпорядимости сиківки громадські: 62 чотироколесових, 77 двоколесових і 28 до переносеня, а свої власні сикавки мають філії в Струтині к. Зол., Денисові і Завадові. Сокілські стяги ратували в 245 випадках, між тим в 134 випадках в своїй місцевості, а в 111 випадках в сусідстві. Що їх ратунок не був без вартости, свідчать запомоги уділені «Дністром» в 57 випадках, иншими т вариствами обезпечень і громадами в 29 випадках, а в однім случаю дирекцією залізниць.

Пожарна комісія мимо найліпшої волі не могла вдоволити всім вимогам філій, задля недостатку фондів, яких не можна було добути. Соім не уділяв запомоги з краєвих фондів, хоч внесено до соїму петицію львівського «Сокола» о запомогу на пожарну організацію і долучено 126 таких петицій від пожарних філій. О брак фондів розбив ся проєкт заложеня рускої школи для виобразуваня фахових пожарників, як також видане підручника діловодства по філіях і видаване періодичного сокілського органу.

Председателем комісії був др. З. Туряньський від 1. червня до кінця серпня, а в решті року провадив комісію в заступстві др. С. Горук.

(Дальше буде).

НАРОДНА ГОСТИННИЦЯ

Готел, реставрація і каварня — ріг ул. Сикстускої і Косцюшка у Львові

Приїхли 9. с. м.: Олена Раствецька з Громна, Брон. Ліньсавска з Перемишля, о. Марк. Куновский з Кривска, о. Лев Волянський з Волі ясл. Марія Ключевич з Пийла, др. Вол. Милькович з Черновець, Лука Пилипшин з Чех, о. Ів. Косаноцький з Заліскої Волі, о. Ан. Долинський з Броду, о. Онуфр. Чубатий з Панасівки, Ів. Турчманович і Савин Добик з Чорткова.

Тижневий звіт

Торговельної і промислової палати

про ціни збіжжя і продуктів у Львові

від 29. до 5. мая 1907:

за 50 клг.

Пшениця	9-10—9-30 К
Жито	7-10—7-30 К
Ячмінь броварняний	8-80—9-50 К
Ячмінь на пашу	0-00—0-00 К
Овес	9-70—10-10 К
Кукурудза	7-00—7-20 К
Просо	00 0—0-00 К
Горох до вареня	10-25—11-00 К
Горох на пашу	8-50—9-00 К
Бобик	7-35—7-60 К
Конюшина червона	65-00—75-00 К
Конюшина біла	37-50—50-00 К
Конюшина шведска	65-00—75-00 К
Тимотка	35-00—38-00 К
Ріпак зимовий	12-75—13-00 К
Насіне конопл.	0-00—00-00 К
Хміль	70-00—90-00 К

За пезну і добру льокацію

поручаємо:

- 4 1/2% листи гіпотечні
- 4% листи гіпотечні
- 5% листи гіпотечні преміовані
- 4% листи Товариства кредитового земського
- 4% і 4 1/2% листи Банку краєвого
- 4% позичку краєву
- 4% облигації провізацийні і вслякі ренти державні

Ті папери продаємо і купуємо по найточнішій курсі деннім.

Контора виміни

ц к. упр. гал. акц.

БАНКУ

Гіпотечного.

Colosseum

в пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.

Нова сензацийна програма.

від 1. до 15. мая 1907.

Щоденно о год. 8. вечер представлєнє. В неділі і свята 2 представлєнє о 4. год. попол. і о 8. год. вечером. Що п'ятниці High-Life представлєнє. Білєти вчасніше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика т. 5.

Розклад залізничних поїздів

важний від 1. мал 1907.

До Львова приходять з	рано	перед пол.	по пол.	вечер	в ноці
Кракова	5-50	8-55	1-30	5-25	9-50
Кракова	7-25	9-45	—	8-40	2-31
Ряшева	—	—	1-10	—	—
Підволочиск	7-20	12-00	2-16	5-40	10-30
Черновець	8-05	—	2-25	—	9-00
Черновець	—	—	3-35	—	12-20
Станиславова	5-55	—	—	—	—
Коломні	—	10-05	—	—	—
Стрия	7-29	11-50	3-51	—	10-50
Пустомит	7-29	11-50	3-51	9-40Н	10-50
Самбора	8-00	10-30	1-55	—	9-20
Любіня	8-00	10-30	1-55	9-20	11-50+
Рава рускої	7-10	12-40	4-50	—	—
Янова	8-22	1-15	5-00	9-5	10-10+
Брухович	7-10	12-40	1-4	4-50	8-20
Брухович	10-05+	—	3-2	5-30	9-35Д
Зимної води	5-50	7-25	1-10	5-25	9-50

Зі Львова відходять до	рано	перед пол.	по полуд.	вечер	в ноці
Кракова	3-45	8-25	2-45	7-05	11-10
Кракова	—	8-40	6-15	7-20	12-45
Ряшева	—	—	4-05	—	—
Підволочиск	6-20	10-45	2-17	7-00	11-15
Черновець	6-10	9-20	1-55	—	10-4
Черновець	—	—	—	—	2-51
Станиславова	—	—	—	5-50	—
Коломні	—	—	2-35	—	—
Стрия	7-30	—	2-28	6-25	11-30
Пустомит	7-30	10-45Н	1-26	6-25	10-30
Самбора	6-00	9-05	4-30	—	10-31
Любіня	6-00	9-05	2-10+	4-30	10-51
Рава рускої	6-12	11-05	—	7-10	11-35+
Янова	6-58	9-15	1-35+	3-35	6-30
Брухович	6-12	11-05	2-28	5-45	8-34Д
Брухович	9-05+	12-41+	3-45	7-10	11-35+
Зимної води	3-45	8-40	4-05	7-20	11-00

ЗАМІТКА: Поспішні поїзди печатані товстим друком. — Поїзди їдучі лише в неділі і свята означені + — в неділі і свята від 26/8 до 15/9 буквою Н, — в неділі і свята а від 1/6 до 31/8 щодень буквою Л.

Працюйте і щадіть.

Вкладки ошадности на 4% приймає Товариство вза многого кредиту

„Джістер“

стоваришенє зар. з обмеженою порукою у Львові.

Кожного дня (в годинах урядових перед полуднем) можна кожду вкладку назад відобрати.

Позички уділяє Товариство «Джістер» на 6% за інтабуляцією; на кошти пократи дахівками на 5%. Сплату розкладає ся до 10 до 15 літ; при 30 ратах піврічних вносить рата амортизаційна (на капітал і відсотки) 5 кор. 08 сот. від кожних 100 кор. позички.

Парцелянти на купно землі можуть в «Джістрі» получити позички під догідними услівями.

Членами можуть бути тільки члени обезпечені в «Джістрі».

З зисків уділяє «Джістер» на публичні добродійні цілі квоту 37.275 корон.

Стан 31. грудня 1906:

Вкладки	2,561,541-81 К.
Позички уділені	2,512,635-62 К.
Уділи членські	193-659-52 К.
Цініні папери	133,534-20 К.
Фонд резервовий і инші	37,338-07 К.
Льокації	267,364-04 К.

Купуйте землю при парцеляціях!

СОКІЛ Житки можна набувати в «Сокілській Базарі» у Львові і паперці і у всіх торговлях вкраю.